

УДК 883:82(091)

24. ПСИХОЛОГІЯ УЯВИ МДЕ СЕРВАНТЕСА І Г.СКОВОРОДИ ЯК ПІДСТАВА ДО ПОРІВНЯННЯ ЇХ ТВОРЧОСТІ

Ярмольюк Г.Б. - студентка 5 курсу
(Київський університет ім.Тараса Шевченка)

Науковий керівник: д.ф.н., проф. Грицик Л.В.

Обрана тема видається цікавою та актуальною з декількох причин. Інтерес викликає не формальна ідентифікація письменників, а пошук типологічних паралелей. Особливість даного підходу до творчості Г.Сковороди полягає у зіставленні його філософсько-естетичних поглядів із пошуками класика іспанської літератури Мде Сервантеса Сааведри. Матеріалом до порівняння слугують їхнє розуміння власного внутрішнього світу і рафінована чутливість до проблем цього світу. Змальовуючи певні психологічні явища, процеси, відкриття, вони вдаються до унаочнення духовного, релігійного, філософського плану та не перекладають їх на мову буденних реалій. Це, власне, за М. де Унамуно, приклад "ідеї - людини" (те, у що вірять з усього серця і з усієї душі).

За плечима героя Мде Сервантеса Дон Кіхота і Г.Сковороди стоїть традиція мандрівного способу життя. Ці два письменника послідовно і впевнено наголошували, що симпатизують йому, і, так би мовити, перепускаючи через себе і демонструючи сердечну схильність до такого способу життя, дали його своєрідну інтерпретацію, яка полягає в ідеї його символічного витлумачення (як покликання, місія етичного плану, самовдосконалення). І певні складові цього витлумачення збігаються.

Розробляючи ідею духовної спорідненості, Мде Сервантес і Г.Сковорода послідовно відмовляють зумисним, зовнішнім, умовним частинкам як протилежним їй у праві на концептуальність. Природа суголосних мотивів у творчості Мде Сервантеса і Г.Сковороди однозначно світоглядна. Обидва захопилися ідеалістичними шуканнями, розробляючи відмінні сюжети і теми. Будь-який ідеалізм поривається за межі зовнішніх меж і приписів: усупереч істотним із формального боку відмінностям, ці письменники схожі.